

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Af Brorsøns almanak

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Af Brorsøns almanak", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 229.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid93973.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Af Brorsøns almanak 1760

D 1 Jan: [På hvidt blad]

Det gamle Aar gick hen!
Lad gaae, med hvad igien
Der er endnu tilbage
af Zions Pilgrims Dage
Jo snarere de svinder,
Vor Lengsels Dag oprinder.

3. Januar. Enoch.

Enoch! Himlens Sendebud,
Hvorfor har dog Jorderige
Seet saa faae af dine lige,
Saadan vandrede med Gud.
Lyynet var dit Liv paa Jorden,
Derfor og dit ord, som Torden.

4. Januar. Methusalem.

O lad mig dog min Tiid ey spille,
Men aagre med den dyre Skat
Saadan, som ieg det ønske vilde
Udi min sidste Dødsens Nat.
Ja holde den saa kiær og rar
Som hver Minut den sidste var.

11. Januar.

Colding Kircke indviet 1758.

Vie mit Hierte Siel og Sind
Til din egen Tempel ind

* 230

231

at mit Liv og hvad ieg driver
En bestandig Lov-Sang bliver.

13. Januar. 1. S. e. H. 3. Kong.

For mig er ingen Byrde svar,
Saalenge ieg min Brudgom har,
Men synes hand at vige bort,
Er Solen selv paa Himlen sort.

20. Januar. 2. S. e. H. 3. Kong.

Det gielder om i Nødens stand
At raabe og at bie,
Guds moderlige Hierte kand
Umuelig altid tie.

27. Januar. 3. S. e. H. 3. Kong.

Kun et, saa lader ieg mig nøye,
Det ene søde Jesu giv,
Som er saa deyligt i dit øye,

Den sande, faste Troens Liv.
Ja Dag fra Dag formeer i mig
Den Troe, den Troe, som favner dig.

3. Februar. Septuagesima.

Af dem, som i Guds Viingard tiene,
Er dog arbeyderne kun faae,
Især, som redelig attraae
I alting Herrens Priis allene.

[På et hvidt blad mellem februar og marts:]

Aria.

*Sathan er af sin natuur
Aldtiid mod Guds Kircke suur,*

*
—

— — —
* — 232

Færdig af fortræd at briste;
Derfor altiit gaaer paa Luur,
Til at fange, til at friste,
Altiit vil hand med Os tviste.
Sathan etc.

2.

*Derfor lod din Jesus sig
Friste, for at væрге dig,
Friste i saa mange maader,
Zion! ja forferdelig!
At jo meer din fiende fraader,
Hand omringer dig med naader.
Derf -*

3.

*Slangen ingen Stilstand veed,
Zion! Zion! vaag og beed!
Sæt som Harnisk for din Bringe
Frelserens Retferdighed,
Troen alle ting kand tvinge,
Men ved bøn og ordets Klinge.
Slangen ingen -*

2. Marts. 2. S. i Faste.

Vor utaal med Guds ville tysse,
Det Faderlige Riis at kysse,
Men holde fast med Bøn og Graad,
I Korset er det beste Raad.

9. Marts. 3. S. i Faste.

Da det fule Helved Pack
Gaaer os, hver saa hart paa Livet
Gud skee evig, evig tack,
Som os har en Frelser givet.

* — 233

[På 3 hvide blade mellem marts og april:]

O Gud skee lov for ald sin Naade
For hvert minut og øyeblikk,

Som vil og skal allene raade
For Liv og Siel til sidste nick.

* *

*

Hvad har de nock til Liv og Siel,
Der følge dig, Immanuel,
Forlyster sig udi din Naade
Og lader dig i alting raade.

* *

*

Da staaer din Tro, som Eeg ved Rod,
Urørlig som en Klippe,
Naar Jesus synes dig imod,
Du ham dog ey vil slippe.

6. April. Paaskedag.

O Himmelsøde Morgenrøde,
O alle mine Dages Priis,
Din Luft blev sød som Paradiis,
Da ald min fryyd stod op af Døde.

[På et hvidt blad sidst i bogen:]

See! hvor det gamle Hierte slog
af himmel-glæde, da hand tog
Guds Søn paa sine Hænder,

*

—

— — —

*

— 234

Og tæt ham lagde til sit Bryst.
Her sagde hand er Liv og Trøst
For alle Verdens Ender.
Hvor stod da Glæde Taarers Vand
Som Perler i den gamle Mand
Hans Himmel-tendte øye.
For liden var ham Verdens Jord,
Men hand vil strax til Engle-Choor,
Guds Naade at ophøye.
Saa tage ham nu, hvo der vil,
Vi seer hand hører alle til,
Ald Salighedens Kilde.
Hand er med ordet alle nær,
Fordi hånd har os alle kiær,
Nu gielder det: at vilde.
O see den søde Kierlighed,
Der Straaler af hans øyne ned
Paa alle knuste Hierter.
Hvor recker hand at favne dem,
Hvor byder hand sit Hierte frem
Til alle Siæle-Smerter!

*

—

— — —

*

— 235